

Antònia Font "Alpinistes-samurais"

Visit "[Alpinistes-samurais](#)" on MotoLyrics.com

Un cigarro, un tallat,
no s'han temes de gran densitat, giren es ventiladors.
Una falta personal, tantes baixes en es meu sofà,
mil cent-cinquanta condons.
Alpinistes-samurais, coses més rares mos han de passar.
Qui em sabia contestar com a un dia just apunt d'acabar.

Un principi d'estació, de cabines per telefonar,
xerrava amb es contestador.
Un indicati de final, previsions males de calcular.
Qui em sabia contestar com a un dia just apunt d'acabar.

I un àngel desplega ses ales i deixa el cel ple de claror,
i un pern de satèl·lit travessa paisatges
i capses de retoladors.
Ses flors se despinten des arbres i es ules les perden del tot,
ses albes vesteixen sa pura matèria
des gremi de sa construcció.

Una foto, manantials, augmentam es nivell d'expulsions,
beus aigua des meus grifons.
Alpinistes-samurais, coses més rares mos han de passar.
Qui em sabia contestar com a un dia just apunt d'acabar.

I un àngel desplega ses ales i deixa el cel ple de claror,
i un pern de satèl·lit travessa paisatges
i capses de retoladors.
Ses flors se despinten des arbres i es ules les perden del tot,
ses albes vesteixen sa pura materi
des gremi de sa construcció.

I un àngel desplega ses ales i deixa el cel ple de claror,
i un pern de satèl·lit travessa paisatges
i capses de retoladors.
Ses flors se despinten des arbres i es ules les perden del tot,
ses albes vesteixen sa pura matèria
des gremi de sa construcció.

Un principi d'estació, de cabines per telefonar,
xerrava amb es contestador.

Visit [Antònia Font](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.

